

Forandring. Dette er et Billighedstrav, som jeg tror, der ved Lovforslagets videre Behandling kunde blive Mulighed for at opfylde.

Det. Hansen: Det forekommer mig, at man stiller Spørgsmaalet forkert, naar man med det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds (Stühr) og det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (S. Sehested) vil gøre den Strid, der egentlig foreligger ved denne Sag til en Strid imellem, hvad de Herrer kaldte Landsvidenskaben, og de reale Videnskaber. Det er saa overmaade smuk en Stilling for det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds at kunne sige: Jeg staa paa Landsvidenskabens Side, jeg vil have Landen frem, de andre ville kun have Materien. Man maa dele Sol og Vind lidt lige i denne Sag, og man maa huske, at det ærede Medlem har ikke Lov til at tilegne sig alt, hvad der hedder Land og sige, at han vil fremme Landsvidenskaben. Lad os ikke se saa højtlyvende paa det, men lad os se, hvad der ligger os imellem. Det er simpelthen Spørgsmaalet om græsk Sprog, om nogle græske Glosier og den græske Grammatik, som ligger os imellem. Ministeren mener jo, at netop den græske Land, Indsigten i det græske Kulturliv, kunde bibringes Disciplene i langt fyldigere Maal ad den Vej, han gaar, ved at opgive de græske Glosier. De Herrer, der holde paa de græske Glosier, paa den græske Formlære, den græske Syntaks og den smule Sprogkundskab, der kan læres i Græsk, have slet ikke Ret til at sige, vi staa paa Landsvidenskaben og de andre paa Realvidenskaben. Jeg har heller ikke forstaaet, hvorfor det græske Sprog mere skulde være Landsvidenskab end de nyere Sprog f. Eks. Det er ingenlunde, som det ærede Medlem for 6te Kreds (Sehested) sagde, at de nyere Sprog stille større Krav i praktisk Henseende. Jeg tillod mig i Fredags, da jeg havde Ordet, at fremhæve, at naar man skulde lægge Vægten paa de nyere Sprog, var det blandt andet paa Grund af den Indsiget i de nyere Kulturfolks hele Literatur, som dermed kunde vindes. De Herrer ville altsaa se, at dette ikke er Balget. Spørgsmaalet, der ligger for i denne Sag, er ganske simpelt det, der kan betegnes ved det Ord, som jeg brugte forleden, og som den ærede Minister ogsaa brugte, det er Ordet Jagttrængselen, et ganske simpelt praktisk Hensyn, som kan udtrykkes saaledes, at to store kunne ikke rummes i en Sæl, der er ikke Plads til alle de Krav, der komme frem, man maa træffe sit Valg. Nu var det overordentlig venligt af det ærede Medlem for 11te Kreds (Stühr), at han anbefalede mig og mine Venner og

talte med hjertelige Ord om, at vi maatte vise en høj Grad af Smødekommehed. Men de Herrer geistlige Medlemmer, hvorledes stille de sig? De tale Religionens Sag, som naturligt er, og ganske forklarligt; og det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Bjerre) sagde: vi maa have mindst to Timer, det kunne vi ikke slaa af paa. Der er et enkelt Jag, som særlig interesserer de Herrer, og saaledes stille de sig op ved denne Forhandling og sige: vi kunne ikke slaa noget af, vi maa have de Timer, det er Betingelsen, hvorunder vi kunne forhandle. Men paa denne Maade komme vi naturligvis ikke til noget Resultat.

Den ærede Minister, hvis Udtalelser forleden navnlig have bevæget mig til at tage Ordet, har ved den Maade, hvorpaa han er traadt op i sin Skrivelse, Cirkulæret af 29de Juni 1889, virkelig anerkendt en hel Mængde Krav som berettigede, men det forekommer mig ikke, at den ærede Minister, da han talte i Fredags, rigtig vil staa ved, at disse Jag havde et saadant Krav. Den ærede Minister har i den meget omtalte Skrivelse ment, at der ved at udskyde græsk Sprog og oldnordisk Sprog vilde kunne vindes mindst 25 ugentlige Timer, fordelte paa 4 Aar, til Disposition, og saa har den ærede Minister disponeret over disse 25 Timer saaledes, at han derigennem har anerkendt, at der er adskillige Jag, som virkelig trænge til at faa et forøget Timetal, navnlig i den sproglig-historiske Afdeling. Han har villet lægge 9 Timer til Matematik og Naturlære, 3 Timer til Religion, idet han har villet imødbekomme de Krav, der ere komne saa stærkt frem fra en vis Side, han har villet lægge 2 Timer til Geografi, om hvilken den ærede Minister i Fredags udtalte, at der slet ingen Trang var til at have mere Geografi og Naturhistorie ud over de første 3 Klasser, hvor de jo have 4 Timer, saa vidt jeg erindrer. Han har endelig erkendt, at Historie har et naturligt Krav paa at faa 2 Timer mere. Sluttelig har han villet give 3 Timer til Fransk udover, hvad det hidtil havde haft. Nu er det jo klart, at naar man skal vælge mellem dette, maa man overveje de forskellige Hensyn, der ere at tage, og saa kan den enkelte, der interesserer sig for et vist Jag, ikke sige: Her er slet ikke noget at slaa af. Hvis man virkelig mener, saaledes som de ærede geistlige Medlemmer, om jeg i Korthed maa kalde de Herrer saaledes, at der ikke er noget at opgive af, maa de ogsaa kunne være villige til at anerkende, at der kan være Jag, der særlig interessere andre Medlemmer, saaledes at de have Lov til at stille sig paa samme Maade. Saa kommer denne Jagenes Trængsel frem, som jeg udtalte i